

Pratarmė

Ši mokomoji pažintinė priemonė mums padės nepasiklysti ilgame, kartais prieštaringame, bet visada įdomiame pažinimo kelyje po frankofonijos pasaulį.

Studijų knyga skirta aukštosioms mokykloms. Pirmiausia – prancūzų filologijos studijų programos studentams, tik pradedantiems mokytis prancūzų kalbos, tačiau ja galės pasinaudoti ir kitų filologijų studentai, studijuojantys bakalauro ar magistro lygiu, taip pat visi tie, kurie domisi žmonių ir kalbų gyvenimu. Todėl ir pateiktoji specifinė frankofonijos dalyko medžiaga yra susipynusi su kitais, ne mažiau filologui svarbiais bendrosios kalbotyros, užsienio kalbos didaktikos dalykais, kurie ne prieštarauja tarpusavyje, o puikiai papildo vienas kitą.

Tokio pobūdžio studijų knyga yra naujoviška: darbų apie frankofoniją, kaip mokomąjį dalyką, Lietuvoje dar nėra publikuota.

Studijų knygą sudaro 9 skyriai, suskirstyti pagal temas, kurių pavadinimai, mūsų nuomone, atkreipia dėmesį į pačias svarbiausias frankofonijos problemas:

- frankofonijos sąvokos daugiareikšmiškumą (*Frankofonija* didžiąja ir mažąja raidėmis);
- prancūzų kalbos įtaką bei prancūzakalbių paplitimą pasaulyje;
- prancūzų kalbos ypatumus įvairiuose pasaulio žemynuose (Europoje, Afrikoje, Amerikoje, Okeanijoje, Indijos vandenyno salynuose);
- prancūzų kalbos statusą Prancūzijai priklausančiose užjūrio teritorijose bei naujuosius Europos Sąjungos priimtus ir įsigaliojusius terminus toms teritorijoms pavadinti.

Visų devynių skyrių struktūra identiška: pirmiausia išdėstoma mokomoji medžiaga apie nagrinėjamą temą, o vėliau pateikiamos užduotys ir klausimai. Jie kartu su frankofoninės leksikos aiškinimu, rubrikomis *Ar žinote, kad...*, *Įsidėmėkite šią leksiką* padeda lengviau įsiminti informaciją bei įsidėmėti terminus. Ypatingas dėmesys kreipiamas į mokymąsi tinkamai formuluoti terminų apibrėžtis.

Šia mokomąja knyga siekiama:

- suteikti informacijos apie palyginti naują frankofonijos dalyką;
- skatinti domėjimąsi prancūzų kalbos ir kultūros sklaida pasaulyje;

- turtinti dėstomojo dalyko kalbos žodyną *ad hoc*;
- mokytis tinkamai vartoti terminus;
- taisyklingai formuluoti sąvokų bei lingvistinių terminų apibrėžtis;
- įprasti dalyvauti diskusijose frankofonijos klausimais, argumentuoti savo nuomonę.

Autorė dėkinga visiems, kurie skatino ir padėjo tobulinti šią knygą. Ji, be abejo, nebūtų išvydusi dienos šviesos be Vilniaus universiteto Filologijos fakulteto dekaną Antano Smetonos moralinės ir materialinės pagalbos, todėl jam didžiausia ir nuoširdžiausia mano padėka.

Taip pat noriu padėkoti darbo recenzentams – Vilniaus universiteto docentei dr. Snieguolei Liberienei ir Vilniaus pedagoginio universiteto docentei dr. Rasai Matonienei – už dalykines pastabas, pagrįstą kritiką ir mokslininko taktą, visam Vilniaus universiteto Prancūzų filologijos katedros kolektyvui, vadovaujamam doc. dr. Genovaitės Dručkutės, geranoriškai svarsčiusiam rankraštį, ypač kolegėms dr. Jūratei Navakauskienei ir Linai Perkauskytei, padėjusioms gražinti bei koreguoti teksto fragmentus, docentei Nijolei Linkevičienei – talkinusiai redaguojant tekstą.